

PEDERÀSTIA

Ara s'estan posant al descobert nombrosos casos nous de pederàstia entre capellans catòlics i infants o joves sota la seva custòdia, custòdia que exercien amb el beneplàcit confiat de pares i mares. Això representa un engany enorme que afecta la societat sencera, no solament les famílies i els afectats directament que ho han passat molt i molt malament, alguns durant anys sencers. És un mal corrosiu que fa mal a tota la societat.

S'anomena pederàstia a la relació sexual d'un home adult amb un impúber, generalment del mateix sexe (GEC). Es dona una diferència d'edat i una diferència de poder o autoritat de la persona adulta sobre de l'infant o jove. Un capellà parla amb autoritat i imposa el seu criteri, -tingut per prestigiós-, en les mentalitats infantils amb facilitat. Aquests infants difícilment són escoltats pels pares i les mares. La gent ignorant de la realitat no sospita per a res una conducta depravada de la persona en qui més confia: el mossèn.

Ja fa molt de temps que els comentaris sobre la pederàstia formen part important de les crítiques que s'adrecen a l'església catòlica. Aquesta es defensa maldestrament dient que això passa a tots els ambients i que aquesta pràctica no és de cap manera exclusiva dels cèlibes. Segur que en això tenen raó. Però es creu, per raons òbvies, que els cèlibes hi tenen més tendència.

Ara el Papa sembla que descobreixi una veritat amagada amb cura anys i anys. Vol posar pau perquè la cosa se li escapa de les mans i abans que res vol salvar el prestigi de l'església, que no l'honestedat. Les mesures que proposa en una carta que fa esborronar no són suficients, al meu entendre. Està bé demanar perdó, resar, confessar-se, rehabilitar aquests pederastes, etc. Però existeixen les persones amb noms i cognoms dels superiors de comunitats, bisbes, cardenals i del mateix Papa que fa anys que han estat informats d'aquests fets i han fet els ulls grossos. Ho sabien i ho tapaven. Ara es veu que la manta ja té massa forats i no serveix. Aquesta gent ha de respondre. El Papa hauria de destituir tots els bisbes que sabent el que passava ho han mantingut en secret i han permès que la mateixa persona s'establís en un altre lloc continuant tranquil·lament les seves pràctiques, sempre que es mantingués la discreció. Què és això? Un gran bordell protegit? Tot i amb això defensem la majoria del clergat catòlic que actua amb honestedat

Quan el Papa hagi tret dels seus càrrecs tots els responsables que han viscut insensibles al dolor, per dignitat, ell mateix ha de dimitir. Amb quins arguments puc defensar aquesta església greument malalta davant dels meus néts possibles víctimes?

Sefa Amell

26 març 2010